

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

Νοέμβριος 2026

Πίνακας περιεχομένων

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ.....	2
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ	2
ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ	16
Ο ΣΑΜΟΥΗΛ ΑΠΟΝΕΜΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.....	16
Ο ΔΑΒΙΔ ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΙ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	19
Η ΣΟΦΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ.....	22
ΈΝΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑ.....	25
Ο ΙΩΣΑΦΑΤ ΠΡΟΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.....	28
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ	31
«ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ»	31

Ακολουθήστε το κείμενο στη Βίβλο σας!

Ευχαριστία

***«Και κάθε τι που κάνετε με λόγο ή με έργο, όλα να γίνονται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας δι' αυτού τον Θεό και Πατέρα.
Κολοσσαείς 3:17***

Αρκετές χώρες σε διάφορα μέρη του κόσμου έχουν γιορτές και πανηγύρια ευχαριστίας ή συγκομιδής. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η γιορτή της Ημέρας των Ευχαριστιών γιορτάζεται την τέταρτη Πέμπτη του Νοεμβρίου, ενώ στον Καναδά τη δεύτερη Δευτέρα του Οκτωβρίου. Άλλες χώρες γιορτάζουν παρόμοιες γιορτές με κάποιο τρόπο σε διάφορες άλλες περιόδους του έτους. Κάθε ειδική ημέρα ευχαριστίας είναι αξιέπαινη και προσφέρει την ευκαιρία να ευχαριστήσουμε τον Δημιουργό μας για τις πολλές ευλογίες της ζωής. Ωστόσο, για τους χριστιανούς που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην υπηρεσία του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα και στο να ακολουθούν τα βήματα του Ιησού, κάθε μέρα πρέπει να είναι μέρα ευχαριστίας. «Σε καθετί να ευχαριστείτε», προέτρεπε ο Απόστολος Παύλος. Α' Θεσσαλονικείς 5:18

Τα ενθαρρυντικά λόγια του Παύλου

Στην επιστολή του προς την εκκλησία των Κολοσσών, ο Παύλος εκμεταλλεύτηκε μια επιπλέον ευκαιρία για να ενθαρρύνει και να ενδυναμώσει τους αδελφούς χριστιανούς του, ώστε να καλλιεργήσουν ένα βαθύτερο αίσθημα ευγνωμοσύνης και εκτίμησης προς τον Θεό για όλες τις πλούσιες ευλογίες Του. Τους είπε: «Ας κυριαρχεί η ειρήνη του Χριστού στις

καρδιές σας, αφού ως μέλη ενός σώματος κληθήκατε στην ειρήνη. Και να είστε ευγνώμονες. Ας κατοικεί πλούσια ανάμεσά σας ο λόγος του Χριστού, καθώς διδάσκετε και νουθετείτε ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία μέσω ψαλμών, ύμνων και τραγουδιών από το πνεύμα, ψάλλοντας στον Θεό με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας». Στη συνέχεια, όπως καταγράφεται στην επιλεγμένη περικοπή μας σχετικά με την ευχαριστία, τους υπενθύμισε: «Και κάθε τι που κάνετε με λόγο ή με έργο, όλα να γίνονται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας δι' αυτού τον Θεό και Πατέρα». Κολοσσαείς 3:15-17

Όπως ήδη σημειώθηκε, όσοι είναι πραγματικά αφοσιωμένοι στον Κύριο και στην υπηρεσία Του πρέπει να θεωρούν κάθε μέρα ως μέρα ευχαριστίας. Οι ευλογίες που μας παρέχει ο Θεός, τις οποίες εκτιμούμε τόσο πολύ και αγαπάμε τόσο βαθιά, μας δίνονται καθημερινά. Επομένως, η ευχαριστία μας για αυτές τις ευλογίες δεν πρέπει να αναβάλλεται, αλλά να εκφράζεται στον Κύριο πριν από το τέλος κάθε ημέρας κατά την οποία τις έχουμε λάβει. Διαβάζουμε: «Τα ελέη του Κυρίου δεν εξαντλήθηκαν, γιατί οι οικτιρμοί του δεν εκλείπουν. Ανανεώνονται κάθε πρωί· μεγάλη είναι η πιστότητά σου.» (Θρήνοι 3:22,23). Επειδή η αγάπη και το έλεος του Κυρίου μας εκδηλώνονται προς εμάς κάθε μέρα, είναι προνόμιό μας να Του εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας καθημερινά.

Η Ερχόμενη Βασιλεία

Για όσους δεν είναι εξοικειωμένοι με το θαυμάσιο σχέδιο και το σκοπό του Θεού σχετικά με τη μελλοντική συμφιλίωση για τον κόσμο που πάσχει από την αμαρτία και βρίσκεται στο χείλος του

θανάτου, μπορεί να υπάρχει μια απροθυμία να ευχαριστήσουν τον Θεό. Κάποιοι μπορεί να αποσπώνται από τα πολλά προβλήματα και τις δυσκολίες της καθημερινής ζωής, καθώς και από τις πολλές ταραχές στον κόσμο γύρω τους. Ωστόσο, οι χριστιανοί που έχουν φωτιστεί από την αλήθεια δεν αποθαρρύνονται από αυτά τα πράγματα. Αναγνωρίζουν αυτές τις συνθήκες ως μέρος του προαναγγελθέντος κύκλου δοκιμασιών με τον οποίο αυτή η παρούσα εποχή του ευαγγελίου φτάνει τώρα στο τέλος της. Βλέπουν αυτή τη μεγάλη περίοδο δοκιμασιών ως μια περίοδο προετοιμασίας για τη μελλοντική βασιλεία του Χριστού, «Προσμένουμε νέους ουρανούς και νέα γη, σύμφωνα με την υπόσχεσή του — έναν κόσμο όπου κατοικεί η δικαιοσύνη.». (Β' Πέτρου 3:13). Η ανθρωπότητα προετοιμάζεται να υποδεχτεί τη θεϊκά θεμελιωμένη βασιλεία της δικαιοσύνης που σύντομα θα εγκαθιδρυθεί σε ολόκληρη τη γη. Επομένως, τα σύννεφα της θύελλας των δοκιμασιών δεν πρέπει να μειώνουν το πνεύμα της ευχαριστίας μας, αλλά μάλλον να το ενισχύουν.

Μία από τις μεγάλες αιτίες της ευχαριστίας μας είναι ότι ο Κύριος έχει ανοίξει τα μάτια της κατανόησής μας για να αναγνωρίσουμε τη σημασία όσων συμβαίνουν τώρα γύρω μας. Είμαστε ευγνώμονες που ζούμε σε μια τέτοια εποχή και μπορούμε να μιλάμε στους φίλους και τους γείτονές μας για τη βασιλεία του Θεού που πλησιάζει ραγδαία, υπό την εξουσία του Χριστού. Αυτό συνάδει με όσα έγραψε ο ψαλμωδός Δαβίδ. «Όλα τα έργα σου θα σε υμνούν, Κύριε, και οι άγιοί σου θα σε ευλογούν. Για τη δόξα της βασιλείας σου θα μιλούν και τη δύναμή σου θα διακηρύττουν, ώστε να γνωστοποιήσουν στους

ανθρώπους τα μεγαλεία σου και τη λαμπρή δόξα της βασιλείας σου.» Ψαλμός 145:10-12

Η αγάπη και το έλεος του Θεού

Εκτός από το να είμαστε ευγνώμονες που ο Κύριος μας έχει δώσει κατανόηση του ένδοξου σχεδίου Του για τη λύτρωση του ανθρώπου, μπορούμε επίσης να είμαστε ευγνώμονες για την αγάπη και το έλεός Του που μας χαρίζει ατομικά. Μέσω αυτών, καθώς και μέσω της δύναμης και της επιρροής του άγιου πνεύματος Του, ο Θεός μας φροντίζει κάθε μέρα με την αγάπη Του. Μας έχει ενδυναμώσει ώστε να είμαστε πιστοί στην «ουράνια κλήση του Θεού εν Χριστώ Ιησού». (Φιλιππησίους 3:14). Αν ζούμε σύμφωνα με τα ευλογημένα προνόμιά μας, κάθε μέρα θα είναι μια μέρα ευχαριστίας και θα μας βρει να στέκουμε πιο σταθερά από ποτέ στον καθαγιασμένο μας δρόμο.

Είναι μέσω της κατανόησης του θαυμαστού σχεδίου του Θεού, που αποκαλύπτεται μέσω του πολύτιμου Λόγου Του, της Αγίας Γραφής, που έχουμε καταφέρει να διακρίνουμε μια γεύση από τη δόξα που εκδηλώνεται μέσω του θαυμαστού χαρακτήρα Του – της αγάπης, της σοφίας, της δικαιοσύνης και της δύναμής Του. Πόσο πολύτιμη είναι αυτή η γνώση! Ο προφήτης Ιερεμίας έγραψε: «Έτσι λέει ο Κύριος: Ας μη καυχάται ο σοφός για τη σοφία του, ούτε ο δυνατός για τη δύναμή του, ούτε ο πλούσιος για τα πλούτη του· αλλά όποιος καυχάται, ας καυχάται γι' αυτό: ότι με κατανοεί και γνωρίζει εμένα, ότι εγώ είμαι ο Κύριος που ασκώ έλεος, κρίση και δικαιοσύνη πάνω στη γη· επειδή σε αυτά ευαρεστούμαι, λέει ο Κύριος.» Ιερεμίας 9:23,24

Μια ευλογημένη βεβαιότητα

Ο Θεός μας διαβεβαιώνει στα παραπάνω εδάφια ότι ευαρεστείται να ασκεί το «έλεός, τη κρίση και τη δικαιοσύνη» Του προς όσους Τον γνωρίζουν αληθινά. Μέσω της γνώσης του μηνύματος του Ευαγγελίου, συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός έχει επιδείξει τη μεγάλη Του αγάπη προς την ανθρώπινη οικογένεια, στέλνοντας τον μονογενή Υιό Του, τον Κύριό μας Ιησού, για να γίνει ο Λυτρωτής και Σωτήρας του κόσμου της ανθρωπότητας που βασανίζεται από την αμαρτία. Στις Γραφές μας λέγεται ότι, τελικά, αυτό το θαυμάσιο δώρο θα εκτιμηθεί από όλους τους ανθρώπους. Οι ανείπωτες ευλογίες του θα οδηγήσουν στην αποκατάσταση της ζωής για όλους όσους θα δεχτούν τότε τις παροχές της θείας αγάπης Του και θα υπακούσουν στους νόμους της δίκαιης βασιλείας που πλέον πλησιάζει. 1 Τιμόθεο 2:5,6· 1 Ιωάννη 4:14· Ησαΐας 26:9· Ιερεμίας 31:34

Όσον αφορά το δώρο της χάρης του Θεού που μας δόθηκε μέσω του Κυρίου μας Ιησού, ο Απόστολος Παύλος διακήρυξε: «Ευχαριστία στον Θεό για την ανεκλάλητη δωρεά του!!» (Β΄ Κορινθίους 9:15). Κι εμείς, επίσης, είμαστε ευγνώμονες για το δώρο Του, λόγω της σημασίας που έχει το έργο του Ιησού για όσους προσπαθούν να ακολουθήσουν τα βήματα Του στην αυτοθυσία. Ευχαριστούμε επίσης για τη γνώση του τι θα σημαίνει το έργο Του και η απόλυτη θυσία Του για ολόκληρη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της μελλοντικής βασιλείας του Χριστού. Τότε θα είναι ο νέος βασιλιάς της γης, ο οποίος θα φανερωθεί με δύναμη και μεγάλη δόξα. (Αποκάλυψη 5:12, 13· 17:14). Υπό την εξουσία Του, όλοι οι εχθροί του Θεού και του ανθρώπου θα καταστραφούν,

ακόμη και ο μεγαλύτερος εχθρός — ο θάνατος. «Πρέπει να βασιλεύει, μέχρις ότου θέσει όλους τους εχθρούς κάτω από τα πόδια του. Ο τελευταίος εχθρός που θα καταργηθεί είναι ο θάνατος.». Α' Κορινθίους 15:25, 26

Επαναφορά στη ζωή

Όταν η ανθρωπότητα ξυπνήσει από τον ύπνο του θανάτου κατά τη διάρκεια εκείνης της μελλοντικής εποχής, τότε σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, θα δοθεί στον καθένα η ευκαιρία να αποκατασταθεί στην τελειότητα και να ζήσει για πάντα πάνω σε μια τελειοποιημένη γη.. (Ιωάννης 5:28,29, Πράξεις 24:15) Τότε οι άνθρωποι θα καταλάβουν ότι, παρόλο που προσωρινά υπέφεραν εξαιτίας της κυριαρχίας της αμαρτίας και του θανάτου, το σχέδιο του Θεού μέσω του Ιησού προχωρούσε σταθερά προς την αιώνια χαρά τους. Θα μάθουν, επίσης, ότι ο Θεός ευαρεστείται να εκδηλώνει την αγάπη Του προς όφελός τους, και γι' αυτό θα τον ευχαριστούν με χαρά.. Ιερεμίας 9:24

Οι αληθινοί οπαδοί του Κυρίου μας Ιησού από την Πεντηκοστή έχουν βιώσει τη μεγάλη χαρά και το προνόμιο να υποφέρουν και να πεθαίνουν μαζί Του. Τους έχει δοθεί η υπόσχεση ότι, αν παραμείνουν πιστοί στη διαθήκη της καθαγιάσής τους, θα ζήσουν και θα βασιλέψουν επίσης μαζί με τον Χριστό στη μελλοντική Του βασιλεία. Στη δεύτερη επιστολή προς τον αγαπημένο του Τιμόθεο, ο Απόστολος Παύλος είπε: «Πιστός είναι ο λόγος: Επειδή, αν πεθάνουμε μαζί Του, θα ζήσουμε και μαζί Του· αν υπομένουμε, θα βασιλεύσουμε και μαζί του.» Β' Τιμόθεο 2:11,12

Αρχιερέας και καλός ποιμένας

Μία από τις σημαντικότερες πτυχές της χριστιανικής μας πίστης, για την οποία μπορούμε να ευχαριστήσουμε, είναι ο Κύριός μας Ιησούς — ο συμπονετικός και αγαπητός μας Αρχιερέας, ο οποίος «συγκινήθηκε από το αίσθημα των αδυναμιών μας» (Εβραίους 4:14,15). Είναι επίσης ο Καλός Ποιμένας μας, ο οποίος μας οδηγεί τρυφερά. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· ο καλός ποιμένας δίνει τη ζωή του για τα πρόβατα. ... Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, και γνωρίζω τα πρόβατά μου, και τα πρόβατά μου με γνωρίζουν, καθώς ο Πατέρας μου με γνωρίζει και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και δίνω τη ζωή μου για τα πρόβατα». Ιωάννης 10:11,14,15

Ως χριστιανοί, αναγνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι η Κεφαλή μας και εμείς είμαστε μέλη του σώματός Του. (Α' Κορινθίους 12:12· Εφεσίους 4:15,16· Κολοσσαείς 1:18). Ως Κεφαλή μας, μας καθοδηγεί στον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε και στον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να Τον υπηρετούμε. Αν ακολουθούμε πιστά τα βήματά Του και υποτασσόμαστε σ' Αυτόν, δεν θα ασκούμε πλέον τη δική μας θέληση ούτε θα επιδιώκουμε να βαδίζουμε στους δικούς μας δρόμους. (1^α Πέτρου 2:21-23). Θα επιδιώκουμε να γνωρίζουμε το θέλημα του Θεού και θα προσέχουμε την καθοδήγησή Του στη ζωή μας. Ρωμαίους 12:2· Εφεσίους 6:6

Αν κάνουμε το θέλημα του Θεού ως «οι κλητοί» Του, όλα θα συνεργούν προς το καλό μας, και θα έχουμε ειρήνη στο νου και στην καρδιά μας. (Ρωμαίους 8:28· Φιλιππησίους 4:7). Τι ευλογία είναι αυτή στον σημερινό κόσμο του χάους και του φόβου! Είναι η

ειρήνη του Θεού που βασιλεύει στις καρδιές όλων εκείνων που, μέσω της πίστης στον Χριστό, εμπιστεύονται την αξία της θυσίας Του ως «ένδυμα δικαιοσύνης» (Ησαΐας 61:10· Φιλιππησίους 3:9). Έτσι, παραδινόμαστε πλήρως στην εκτέλεση του θελήματος του Ουράνιου Πατέρα, όπως εκφράζεται μέσω του δώρου Του που ξεπερνά κάθε περιγραφή. Ο Παύλος είπε: «Ήταν πρόπον για Εκείνον, για τον οποίο είναι τα πάντα και μέσω του οποίου έγιναν τα πάντα, καθώς οδηγούσε πολλούς υιούς στη δόξα, να τελειοποιήσει μέσω παθημάτων τον αρχηγό της σωτηρίας τους. Διότι τόσο εκείνος που αγιάζει όσο και εκείνοι που αγιάζονται προέρχονται όλοι από έναν· γι' αυτό δεν ντρέπεται να τους αποκαλεί αδελφούς.». Εβραίους 2:10,11

Στρατιώτες του Χριστού

Ως χριστιανοί στρατιώτες υπό την ηγεσία του Ιησού, πρέπει να αποφεύγουμε τις παγίδες αυτού του παρόντος κακού κόσμου. «Άκουσες από εμένα, μπροστά σε πολλούς μάρτυρες, αυτά που δίδαξα· αυτά να τα εμπιστευθείς σε πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι θα είναι ικανοί να διδάξουν και άλλους. Κακοπάθησε μαζί μου ως καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού. Κανένας στρατιώτης, όταν υπηρετεί, δεν εμπλέκεται στις υποθέσεις της καθημερινής ζωής, ώστε να ευαρεστήσει εκείνον που τον στρατολόγησε.» Β' Τιμόθεο 2:2-4

Ο Απόστολος Παύλος προτρέπει τους χριστιανούς: «Ντυθείτε με ολόκληρη την πανοπλία του Θεού, ώστε να μπορέσετε να σταθείτε απέναντι στις μεθοδείες του διαβόλου. Διότι η πάλη μας δεν είναι εναντίον σάρκας και αίματος, αλλά εναντίον αρχών, εναντίον εξουσιών, εναντίον των κοσμοκρατόρων

του σκότους του αιώνα τούτου, εναντίον των πνευματικών δυνάμεων της πονηρίας στα επουράνια. Εφεσίους 6:11,12

Στη συνέχεια, ο απόστολος περιγράφει την απαραίτητη πανοπλία που θα χρειαστούμε για να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα της πίστης. Λέει: «Γι' αυτό, πάρτε ολόκληρη την πανοπλία του Θεού, ώστε να μπορέσετε να αντισταθείτε κατά την ημέρα την πονηρή και, αφού εκτελέσετε τα πάντα, να σταθείτε σταθεροί. Σταθείτε, λοιπόν, έχοντας περιζωσμένη τη μέση σας με την αλήθεια και φορώντας τον θώρακα της δικαιοσύνης. Και έχοντας υποδήσει τα πόδια σας με την ετοιμότητα του ευαγγελίου της ειρήνης· πάνω απ' όλα, πάρτε την ασπίδα της πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα φλογερά βέλη του πονηρού. Πάρτε επίσης την περικεφαλαία της σωτηρίας και τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού.». Εφεσίους 6:13-17

Ο Αρχηγός μας

Είμαστε πολύ ευγνώμονες που έχουμε τον αγαπητό μας Κύριο Ιησού ως Αρχηγό της μεγάλης σωτηρίας στην οποία έχουμε κληθεί. Ακολουθώντας την ηγεσία Του και φορώντας ολόκληρη την πανοπλία του Θεού, όπως μας έχει προτραπεί να κάνουμε, θα προστατευθούμε από το να πέσουμε. Συνεχίζουμε να χαιρόμαστε για την ένδοξη ελπίδα που μας προσφέρεται στο Ευαγγέλιο. Ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό αυτής της μεγάλης ελπίδας είναι ότι, όταν έρθει η ώρα, αν είμαστε πιστοί μέχρι θανάτου, θα ενωθούμε με τον Ιησού ως τον ουράνιο Νυμφίο μας (Β' Κορινθίους 11:2). Ως μελλοντικά μέλη της νύφης του Χριστού, θα έχουμε το ευλογημένο προνόμιο, μέσω της δύναμης και της εξουσίας της

ερχόμενης βασιλείας του, να προσκαλέσουμε τη φτωχή και στενάζουσα κτίση να συμμετάσχει στις θαυμαστές ευλογίες που έχουν ετοιμαστεί γι' αυτήν. Διαβάζουμε: «Το Πνεύμα και η νύφη λένε: “Έλα!” Και όποιος ακούει, ας πει: “Έλα!” Και όποιος διψά, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας πάρει δωρεάν το νερό της ζωής». Αποκάλυψη 22:17

Το Άγιο Πνεύμα

Οι χριστιανοί πρέπει επίσης να είναι ευγνώμονες για τη διακονία του Αγίου Πνεύματος υπέρ τους. Έχοντας γεννηθεί από το Άγιο Πνεύμα του Θεού σε μια νέα ζωή εν Χριστώ Ιησού, έχουμε αναλάβει την αποστολή να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο, ή τα χαρμόσυνα νέα, της ερχόμενης βασιλείας. (Ματθαίος 24:14). Η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος μας διαβεβαιώνει ότι θεωρούμαστε πλέον παιδιά του Θεού. «Διότι το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα μας ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Και αν είμαστε παιδιά, τότε είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε του Χριστού, εφόσον συμπάσχουμε μαζί του, ώστε να δοξαστούμε και μαζί του...» Ρωμαίους 8:16,17

Η σφραγίδα του Πνεύματος είναι η διαβεβαίωση του Θεού ότι, αν κάνουμε το δικό μας μέρος, δεν θα επιτρέψει τίποτε να μας εμποδίσει να επιτύχουμε εκείνο για το οποίο μας κάλεσε μέσω του Ιησού Χριστού. Ο Παύλος γράφει: «Ωστε να είμαστε προς έπαινον της δόξας του, εμείς που πρώτοι ελπίσαμε στον Χριστό. Στον οποίο και εσείς ελπίσατε, αφού ακούσατε τον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο επίσης, αφού πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης».». Εφεσίους 1:12,13

Το άγιο πνεύμα διακονεί επίσης μέσω του Λόγου της Αλήθειας, όπως εκτίθεται στις Γραφές. Ευχαριστούμε θερμά για τον πολύτιμο Λόγο του αγαπημένου μας Ουράνιου Πατέρα. Χωρίς αυτόν δεν θα γνωρίζαμε τίποτα σχετικά με την ένδοξη Αλήθεια που αφορά το θεϊκό σχέδιο και σκοπό. Ας εκτιμούμε πάντα τη Βίβλο, διότι είναι η πνευματική τροφή που συνεχίζει να μας συντηρεί. (Ιωάννης 6:35). Οι προφητείες της μας διαφωτίζουν σχετικά με τους καιρούς στους οποίους ζούμε, και οι υποσχέσεις της μας εμπνέουν και μας ενθαρρύνουν να συνεχίσουμε πιστά στον δρόμο της δικαιοσύνης, ακόμη και μέχρι θανάτου. (Αποκάλυψη 2:10). Η Αγία Γραφή περιγράφει επίσης το θείο θέλημα για εμάς και εξηγεί το νόημα των δοκιμασιών μας. Πόσο εύστοχα έγραψε ο ψαλμωδός: «Ο λόγος σου είναι λυχνάρι στα πόδια μου και φως στο μονοπάτι μου». Ψαλμός 119:105

Ο Λόγος του Κυρίου και η άφθονη πρόνοιά Του στη ζωή μας αποτελούν μεγάλους λόγους για να Τον ευχαριστούμε. «Πόσο αγαπώ τον νόμο Σου! Είναι η περισυλλογή μου όλη την ημέρα. Μέσω των εντολών Σου με έκανες σοφότερο από τους εχθρούς μου· διότι είναι πάντοτε μαζί μου. Έχω περισσότερη κατανόηση από όλους τους δασκάλους μου· διότι οι μαρτυρίες Σου είναι η περισυλλογή μου. Κατανοώ περισσότερο από τους παλαιούς, επειδή τηρώ τις εντολές Σου.» Ψαλμός 119:97-100

Ο Λόγος του Θεού διαρκεί

Ο θαυμαστός Λόγος του Θεού προσδίδει νέο νόημα και σκοπό στη ζωή του λαού Του. Ο τέλειος νόμος, οι μαρτυρίες, οι διατάξεις και οι εντολές Του αποτελούν οδηγίες της Αλήθειας. Σε αυτό το

πλαίσιο, ο ψαλμωδός Δαβίδ έγραψε: «Ο νόμος του Κυρίου είναι τέλειος, αναζωογονεί την ψυχή· η μαρτυρία του Κυρίου είναι αληθινή, κάνει σοφούς τους απλούς. Οι διατάξεις του Κυρίου είναι ορθές, χαροποιούν την καρδιά· η εντολή του Κυρίου είναι αγνή, φωτίζει τα μάτια». Σε αυτό προσθέτει: «Ο φόβος [εβραϊκά: ευλάβεια] του Κυρίου είναι καθαρός, διαρκεί για πάντα· οι κρίσεις του Κυρίου είναι αληθινές και δίκαιες εντελώς. Πιο επιθυμητές από το χρυσάφι, ναι, από πολύ καθαρό χρυσάφι· πιο γλυκές επίσης από το μέλι και την κηρήθρα. Επιπλέον, από αυτές προειδοποιείται ο δούλος Σου· και στην τήρησή τους υπάρχει μεγάλη ανταμοιβή». Ψαλμός 19:7-11

Ας είμαστε όλοι ευγνώμονες για τα προνόμια της διακονίας που απολαύσαμε κατά τη διάρκεια της χριστιανικής μας πορείας. Είναι χαρά να κηρύττουμε τα χαρμόσυνα νέα της βασιλείας και να θυσιάζουμε τη ζωή μας για τους αδελφούς. Μέσω αυτού του έργου αγάπης αποδεικνύουμε στον Ουράνιο Πατέρα μας την ειλικρίνεια της επιθυμίας μας να Τον γνωρίσουμε και να Τον υπηρετήσουμε. (Α' Ιωάννη 3:16· Εβραίους 6:10). Θα πρέπει να αποτελεί μεγάλο λόγο ευχαριστίας το γεγονός ότι μας έχουν δοθεί ευκαιρίες να αποδείξουμε ότι είμαστε αφοσιωμένοι στην υπηρεσία και στην εκτέλεση του θελήματός Του στη ζωή μας.

Η πίστη θα μας επιτρέψει να μετακινήσουμε βουνά δυσκολιών που, αλλιώς, θα μπορούσαν να μας εμποδίσουν να αφήσουμε το φως μας να λάμψει για ευλογία των άλλων. Θέλουμε μια πίστη που δεν θα μας επιτρέψει να κρύψουμε το φως της Αλήθειας κάτω από το μόδιο με πνεύμα αδιαφορίας. Ματθαίος 5:14-16

Δόξα και ευγνωμοσύνη

Ο ύμνος και η ευχαριστία συνδέονται στενά στη Βίβλο. Η ευχαριστία είναι μια έκφραση εκτίμησης προς τον Θεό για όλες τις πλούσιες ευλογίες που μας χαρίζει καθημερινά. Μπορούμε να εκφράσουμε την ευχαριστία μας προς Αυτόν στην ιδιωτικότητα του νου και της καρδιάς μας, καθώς και ενώπιον του λαού Του. Να υμνείς σημαίνει να δίνεις δόξα, να εξυμνείς ή να τιμάς. Μπορούμε να υμνούμε τον Θεό στις προσευχές μας. Μπορούμε επίσης να Τον υμνούμε γνωστοποιώντας τις αρετές του ένδοξου χαρακτήρα Του.

Ο Πέτρος έγραψε: «Είστε γένος εκλεκτό, βασίλειο ιεράτευμα, έθνος άγιο, λαός τον οποίο απέκτησε ο Θεός, για να διακηρύξετε τις αρετές εκείνου που σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως.» (Α' Πέτρου 2:9). Διακηρύσσουμε τις δοξασίες του Κυρίου μιλώντας για τα θαυμαστά έργα Του, όπως αποκαλύπτονται στην πολύτιμη διδασκαλία του ένδοξου σχεδίου Του. Τον δοξάζουμε μαρτυρώντας την αγάπη Του, όπως αυτή εκφράζεται στο δώρο του Υιού Του, και για το τι σημαίνει για εμάς αυτό το δώρο που ξεπερνά κάθε περιγραφή, τόσο τώρα όσο και στο μέλλον, όσον αφορά τις ευλογίες και τις χαρές που θα έρθουν σύντομα για όλη την ανθρωπότητα. Ιωάννης 3:16,17

Ενώ είναι λοιπόν σκόπιμο να εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τον Κύριο στις προσευχές μας και να Τον δοξάζουμε για την καλοσύνη Του, εκδηλώνουμε επίσης την εκτίμησή μας για όλα όσα έχει κάνει για μας με την πιστότητα στην εκτέλεση του θελήματός Του. Ευχαριστούμε τον Θεό για την στοργική Του φροντίδα καθώς δείχνουμε με τη

στάση μας ότι έχουμε πίστη στις υποσχέσεις του για χάρη που θα μας βοηθήσει σε κάθε καιρό ανάγκης. (Εβραίους 4:16). Αυτή είναι μια πολυτιμη ευλογία που ο Κύριος χαρίζει σε όσους αφιερώνονται πλήρως στην εκτέλεση του θελήματός Του. Τα λόγια ευχαριστίας μας θα στερούνταν ουσιαστικού νοήματος αν οι καρδιές μας δεν ήταν πλήρως παραδομένες στον Κύριο και δεν Τον εμπιστευόμασταν απόλυτα να ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες μας. Φιλιππησίους 4:19

Ο Παύλος έγραψε: «Χαίρετε πάντοτε εν Κυρίω· και πάλιν λέγω, χαίρετε. Η μετριοφροσύνη σας ας είναι γνωστή προς όλους τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. Μη μεριμνάτε [ανησυχείτε] για τίποτα· αλλά σε όλα, με προσευχή και ικεσία, με ευχαριστία, ας γίνονται γνωστά τα αιτήματά σας προς τον Θεό. Και η ειρήνη του Θεού, η οποία υπερβαίνει κάθε νόηση, θα φυλάξει τις καρδιές σας και τα μυαλά σας μέσω του Χριστού». Φιλιππησίους 4:4-7

Ας εκμεταλλευόμαστε την ευκαιρία κάθε μέρα να ευχαριστούμε θερμά τον αγαπητό μας Ουράνιο Πατέρα, ο οποίος μας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό φως της Αλήθειας. Ο Απόστολος Παύλος το εξέφρασε πολύ καλά στην εισαγωγική μας περικοπή. «Και κάθε τι που κάνετε με λόγο ή με έργο, να γίνεται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας μέσω αυτού τον Θεό και Πατέρα.» Κολοσσαείς 3:17

Ο Σαμουήλ απονέμει δικαιοσύνη

Κλειδί εδάφιο: «Ο Σαμουήλ είπε σε όλο τον οίκο του Ισραήλ: «Αν επιστρέψετε στον Κύριο με όλη σας την καρδιά, απομακρύνετε τους ξένους θεούς και τις Αστάρτες από ανάμεσά σας, στρέψτε την καρδιά σας προς τον Κύριο και λατρεύετε μόνο αυτόν· τότε θα σας ελευθερώσει από το χέρι των Φιλισταίων». Α΄ Βασιλειών 7:3

Επιλεγμένα εδάφια:
Α΄ Βασιλειών 7:3-11, 15-17

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της ιστορίας του Ισραήλ, ο Σαμουήλ ήταν ο κριτής τους, εκλεγμένος από τον Ουράνιο Πατέρα. Σε αυτή τη θέση, κλήθηκε να απονέμει δικαιοσύνη μεταξύ του λαού, αλλά και να τον ενθαρρύνει να λατρεύει τον Θεό με όλη του την καρδιά. Αυτό δεν ήταν εύκολο έργο για τον Σαμουήλ, λόγω της τάσης του λαού να υποπίπτει στις αμαρτίες και τις ασεβείς πρακτικές των ειδωλολατρικών γειτόνων του. Ειδικά εκείνη την εποχή, ο Ισραήλ ήταν ένοχος λατρείας των θεών των Φιλισταίων. Εξαιτίας αυτού, ο Θεός επέτρεψε να υποταχθούν σε εκείνο το έθνος.

Με την πάροδο του χρόνου, ο Ισραήλ άρχισε να συνειδητοποιεί ότι, λόγω της έλλειψης πιστότητάς του προς τον Θεό, δεν λάμβανε τις ευλογίες και την

προστασία Του, και «θρήνησε για τον Κύριο». (1Α΄ Βασιλειών Βασιλείων7:2). Ο Σαμουήλ, βλέποντας αυτό, πρόφερε τα λόγια που περιέχονται στο Κλειδί μας. Στα λόγια του παρατηρούμε ότι τίθενται τρεις συγκεκριμένες προϋποθέσεις, προκειμένου το Ισραήλ να απελευθερωθεί από τα χέρια των Φιλισταίων και να επιστρέψει στην πλήρη εύνοια του Θεού. Οι αρχές που περιέχονται σε αυτά τα λόγια ισχύουν πλήρως και για τους χριστιανούς σήμερα, οι οποίοι μπορεί να βρεθούν προσωρινά απομακρυσμένοι από τη διαθήκη τους με τον Θεό.

Ο Σαμουήλ δήλωσε ότι ο Ισραήλ πρέπει πρώτα να απομακρύνει τους ψεύτικους, ειδωλολατρικούς θεούς που λατρεύουν. Η πρώτη εντολή που δόθηκε αρχικά στον Ισραήλ ήταν: «Δεν θα έχεις άλλους θεούς εκτός από εμένα» (Έξοδος 20:3). Δεν θα μπορούσε να αναμένεται από τον Θεό να τους ευλογήσει, αν δεν Τον λατρεύουν καν, αλλά αντίθετα στρέφονται προς ανίσχυρους και ψεύτικους θεούς. Όσον αφορά τους χριστιανούς, δεν θα σκεφτόμασταν να λατρεύσουμε κυριολεκτικά έναν ψεύτικο θεό. Ωστόσο, υπάρχουν πολλά πράγματα στον κόσμο που θα μπορούσαν να γίνουν «θεοί» για εμάς — πράγματα που ενδέχεται να εξιδανικεύουμε και να λατρεύουμε σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν πράγματα όπως τα γήινα πλούτη, την κοσμική θέση, την επιρροή, τις ικανότητες και άλλους τέτοιους «θεούς» αυτού του παρόντος κακού κόσμου. Αυτά πρέπει να τα απομακρύνουμε από εμάς αν επιθυμούμε να είμαστε στην εύνοια του Θεού.

Η δεύτερη απαίτηση που έθεσε ο Σαμουήλ ήταν ότι οι Ισραηλίτες πρέπει να προετοιμάσουν τις καρδιές τους για να υπηρετήσουν τον Κύριο. Η έννοια της

λέξης «προετοιμάζω» είναι να εδραιώνω ή να σταθεροποιώ. Σε αυτό ενυπάρχει η σκέψη ότι, καθώς απομακρύνουμε τους ψεύτικους «θεούς» από τη ζωή μας, όποιοι και αν είναι αυτοί, το επίκεντρο της καρδιάς μας πρέπει να εδραιωθεί, ή να σταθεροποιηθεί, αποκλειστικά στον Ουράνιο Πατέρα μας και στο θέλημά Του για εμάς. Η ουσία της καθαγίασης του χριστιανού είναι η εκτέλεση του θελήματος του Θεού σε κάθε εμπειρία της ζωής, στο μέγιστο των δυνατοτήτων μας. Για να το επιτύχουμε αυτό, απαιτείται οι καρδιές μας να είναι συνεχώς στραμμένες προς Αυτόν και προς τα ευεργετικά σχέδιά Του για την απόλυτη ευλογία μας.

Το τελευταίο βήμα που έδωσε ο Σαμουήλ στις οδηγίες του προς τους Ισραηλίτες ήταν ότι πρέπει να υπηρετούν τον Θεό, και μόνο αυτόν. Αυτό συνεπαγόταν πράξεις εκ μέρους τους – την τήρηση των διαφόρων διατάξεων του Νόμου και την ενεργή υπηρεσία προς τον Θεό. Για τον χριστιανό, ισχύει εξίσου ότι η υπηρεσία προς τον Θεό και το έργο Του αποτελεί προϋπόθεση για να λάβει την πλήρη ευλογία Του. Ο Απόστολος Ιάκωβος λέει: «Η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή». Ιάκωβος 2:20

Ο Δαβίδ προφητεύει τη βασιλεία του Χριστού

Κλειδί εδάφιο: «Ο Δαβίδ βασίλευσε πάνω σε όλον τον Ισραήλ και απέδιδε δικαιοσύνη και κρίση σε όλο τον λαό του».

Α' Χρονικών 18:14

Επιλεγμένα εδάφια:

Β' Βασιλείων 23:1-7· Α' Χρονικών 18:14

Η δίκαιη βασιλεία του Δαβίδ πάνω στον Ισραήλ, όπως αναφέρεται στο βασικό μας εδάφιο, επικεντρωνόταν στο γεγονός ότι εφαρμόζε δίκαια τους νόμους του Θεού ανάμεσα στον λαό. Σε αυτό προαναγγέλθηκε η ερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης του Ιησού Χριστού και της νύφης Του, της Εκκλησίας. Όταν ο άγγελος Γαβριήλ ανήγγειλε στη Μαρία την επικείμενη γέννηση του Ιησού, αποκάλυψε αυτή τη σημαντική αλήθεια, λέγοντας: «Θα ... γεννήσεις έναν γιο, και θα καλέσεις το όνομά του Ιησού. ... Και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο του πατέρα του Δαβίδ». Λουκάς 1:31,32

Λίγο πριν τελειώσει η βασιλεία του Δαβίδ και κοιμηθεί στον θάνατο, μίλησε προφητικά για την τελική βασιλεία του Χριστού, όπως καταγράφεται στο Β' Σαμουήλ 23:1-7. Στα εδάφια 1 και 2, ο Δαβίδ λέει ότι ήταν «χρισμένος από τον Θεό του Ιακώβ» και ότι το «Πνεύμα του Κυρίου» ήταν μαζί του, καθοδηγώντας τα λόγια του ως βασιλιά πάνω στον εκλεκτό λαό του Θεού. Ο Ιησούς, στην αρχή της επίγειας διακονίας Του, έκανε μια παρόμοια δήλωση σχετικά με τον εαυτό Του, παραθέτοντας τον

προφήτη Ησαΐα: «Το πνεύμα του Κυρίου είναι επάνω μου, επειδή με έχρισε» (Λουκάς 4:18). Τόσο στην περίπτωση του Δαβίδ όσο και του Ιησού, το να έχουν το χρίσμα του Θεού και το πνεύμα Του αποτελούσε διαβεβαίωση ότι ήταν η επιλογή του Ουράνιου Πατέρα ως ηγέτες του λαού Του.

Ο Δαβίδ συνεχίζει λέγοντας ότι όποιος επιλεγεί να κυβερνά τους ανθρώπους πρέπει να είναι δίκαιος και να κυβερνά με φόβο, ή ευλάβεια, προς τον Θεό (Β' Βασιλείων 23:3). Όποιος καθοδηγείται έτσι, λέει, «θα είναι σαν το φως του πρωινού, όταν ανατέλλει ο ήλιος, σε πρωινή μέρα χωρίς σύννεφα» (Β' Βασιλείων 23:4). Αυτά είναι και πάλι προφητικά λόγια, που αναφέρονται στον Χριστό. Αυτός είναι το «φως του κόσμου» (Ιωάννης 9:5). Το φως συμβολίζει τη διαφώτιση της Αλήθειας, και έτσι θα είναι και στη βασιλεία του Χριστού. Θα ανατείλει, συμβολικά μιλώντας, ως ο ήλιος για να διαφωτίσει την ανθρωπότητα στη γνώση του Θεού και των οδών Του. Αυτή θα είναι επίσης μια εποχή χωρίς τα καταιγιστικά σύννεφα των ταραχών που επικρατούν σήμερα σε ολόκληρη τη γη – όπως λέει ο Δαβίδ, «πρωινή μέρα χωρίς σύννεφα».

Κατά την ίδια του την ομολογία, ο Δαβίδ γνώριζε ότι η βασιλεία του «δεν ήταν έτσι με τον Θεό» (Β' Βασιλείων 23:5). Δηλαδή, δεν ήταν μια ειρηνική εποχή χωρίς σύννεφα. Μεγάλο μέρος της βασιλείας του Δαβίδ πέρασε πολεμώντας εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. Ωστόσο, στον ίδιο στίχο, διεκδίκησε την υπόσχεση της «αιώνιας διαθήκης του Θεού, τακτοποιημένης σε όλα και βέβαιης· διότι αυτή είναι όλη η σωτηρία μου και όλη η επιθυμία μου». Ο Δαβίδ εδώ αναφερόταν στην αιώνια διαθήκη του Αβραάμ, στην οποία ο Θεός υποσχέθηκε ότι, εν καιρώ, θα

ερχόταν ένας απόγονος, μέσω του οποίου θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης (Γένεση 12:3· 22:18). Αν και καταγόταν από τη γενεαλογία του Ιούδα, της φυλής μέσω της οποίας είχε υποσχεθεί ο απόγονος, ο Δαβίδ μίλησε προφητικά για μια μελλοντική ημέρα κατά την οποία ο μεγαλύτερος απόγονος του Αβραάμ θα εμφανιζόταν στη σκηνή.

Ο Απόστολος Παύλος μίλησε για τον απόγονο της υπόσχεσης της διαθήκης του Αβραάμ με τα εξής λόγια: «Τώρα, οι υποσχέσεις δόθηκαν στον Αβραάμ και στον απόγονό του. Δεν λέει: “και στους απογόνους”, αναφερόμενος σε πολλούς, αλλά μάλλον σε έναν, και στον απόγονό σου, δηλαδή τον Χριστό». (Γαλάτες 3:16). Μέσω αυτής της διαθήκης ο Δαβίδ, και όλη η ανθρωπότητα, θα πει τελικά: «Αυτή είναι όλη η σωτηρία μου, και όλη η επιθυμία μου».

Η σοφή κρίση του Σολομώντα

Κλειδί εδάφιο: «Όλος ο Ισραήλ άκουσε για την κρίση που εξέδωσε ο βασιλιάς· και φοβήθηκαν [σεβάστηκαν] τον βασιλιά· επειδή είδαν ότι η σοφία του Θεού ήταν μέσα του, για να εκδίδει κρίσεις».

Γ΄ Βασιλειών 3:28

Επιλεγμένα εδάφια: Γ΄ Βασιλειών 3:16–28

Μετά το θάνατο του Δαβίδ, ο γιος του Σολομώντα χρίστηκε βασιλιάς του Ισραήλ. Επιθυμώντας να ακολουθήσει πιστά τα βήματα του πατέρα του, ο Σολομώντας ζήτησε όπως έπρεπε τη βοήθεια του Θεού. Είπε: «Δώσε μου τώρα σοφία και γνώση, ώστε να μπορώ να ηγούμαι αυτού του λαού». (Β΄ Χρονικών 1:10). Βλέποντας την ταπεινή διάθεση της καρδιάς του Σολομώντα και την ευγενή επιθυμία του, ο Θεός εκπλήρωσε το αίτημά του και του έδωσε μεγάλη σοφία, λέγοντας: «για να κρίνεις τον λαό Μου, πάνω στον οποίο σε έκανα βασιλιά». (Β Χρονικών 1:11)

Σχεδόν αμέσως, η σοφία του Σολομώντα τέθηκε υπό δοκιμασία. Παραφράζοντας το Α Βασιλείων 6: 3:16-22 – Δύο γυναίκες προσέγγισαν τον βασιλιά σχετικά με ένα εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα. Και οι δύο ζούσαν στο ίδιο σπίτι, και η καθεμία είχε γεννήσει ένα παιδί με διαφορά μόλις τριών ημερών από την άλλη. Μόνο αυτές και τα νεογέννητα παιδιά τους ζούσαν στο σπίτι. Το παιδί της δεύτερης γυναίκας έζησε μόνο λίγες ημέρες και πέθανε κατά τη διάρκεια της νύχτας.

Όταν το συνειδητοποίησε, πήγε στο δωμάτιο της πρώτης γυναίκας, η οποία κοιμόταν. Πήρε το ζωντανό παιδί από δίπλα στην κοιμισμένη μητέρα και έβαλε το νεκρό παιδί στα χέρια της. Όταν η μητέρα του ζωντανού παιδιού ξύπνησε το πρωί, είδε το νεκρό παιδί στα χέρια της, νομίζοντας αρχικά ότι ήταν δικό της. Σχεδόν αμέσως, όμως, συνειδητοποίησε ότι δεν ήταν το δικό της παιδί, αλλά της άλλης γυναίκας. Πλησίασε τη γυναίκα που είχε πάρει το ζωντανό παιδί της κατά τη διάρκεια της νύχτας, αλλά η γυναίκα αρνήθηκε ότι είχε γίνει κάποιο λάθος και ισχυρίστηκε ότι το ζωντανό παιδί ήταν πράγματι δικό της. Έτσι, και οι δύο γυναίκες κατέθεσαν στον βασιλιά ότι το ζωντανό παιδί ήταν δικό τους, και το νεκρό παιδί ανήκε στην άλλη.

Η μεγάλη σοφία του Σολομώντα φάνηκε στην απάντησή του προς τις δύο γυναίκες. Είπε: «Φέρτε μου ένα ξίφος». Και έφεραν ένα ξίφος μπροστά στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: «Διαχωρίστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και δώστε το μισό στη μία, και το μισό στην άλλη». (Α' Βασιλείων Γ' 3:24,25). Εκ πρώτης όψεως, μια τέτοια απάντηση φαίνεται αποτροπιαστική στον ανθρώπινο νου. Ωστόσο, όπως θα δούμε από την αντίδραση των δύο γυναικών, ο Σολομώντας δεν είχε καμία πρόθεση να διαπράξει μια τόσο σκληρή πράξη. Με τη σοφία που είχε αποκτήσει από τον Θεό, γνώριζε ότι η αλήθεια θα αποκαλυπτόταν χάρη στον τρόπο με τον οποίο είχε απαντήσει. Η γυναίκα που ήταν η πραγματική μητέρα του ζωντανού παιδιού δεν μπορούσε να αντέξει τη σκέψη της πρότασης του βασιλιά να χωρίσει το παιδί. Είπε με χαρά ότι θα παραχωρούσε το παιδί στην άλλη γυναίκα, ώστε να μην σκοτωθεί. Από την άλλη πλευρά, η μητέρα του νεκρού παιδιού, η οποία είχε ανταλλάξει σκληρά τα δύο παιδιά,

απάντησε ψυχρά ότι δεν θα είχε κανένα πρόβλημα αν ο βασιλιάς χώριζε το ζωντανό παιδί. Α' Βασιλείων Γ' 3:26

Αυτό ήταν το μόνο που χρειαζόταν να ακούσει ο βασιλιάς Σολομών. Έδωσε το ζωντανό παιδί στη νόμιμη μητέρα του, σώο και αβλαβές. (Βασιλείων Γ' 3:27). Το βασικό μας εδάφιο δείχνει ότι η είδηση για τις σοφές πράξεις του Σολομώντα διαδόθηκε γρήγορα σε όλο το Ισραήλ. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο λαός τις αναγνώρισε ως σοφία του Θεού. Πράγματι, η σοφία του Θεού σε όλες τις εποχές ξεπερνά την ανθρώπινη κατανόηση. «Ω, πόσο μεγάλα είναι τα πλούτη και η σοφία και η γνώση του Θεού! Πόσο αδύνατο είναι για εμάς να κατανοήσουμε τις αποφάσεις Του και τους δρόμους Του!» Ρωμαίους 11:33

Ένας βασιλιάς αποκαθιστά

Κλειδί εδάφιο: «Και ο βασιλιάς διόρισε γι' αυτήν έναν αξιωματούχο, λέγοντας: «Απόδωσε όλα όσα της ανήκουν, καθώς και όλους τους καρπούς του αγρού από την ημέρα που έφυγε από τη χώρα μέχρι σήμερα».»
Δ' Βασιλείων 8:6

Επιλεγμένα εδάφια:
Δ' Βασιλείων 8:1-6

Το μάθημά μας είναι συνέχεια της αφήγησης που βρίσκεται στο Δ' Βασιλείων 4:8-37, όπου ο προφήτης Ελισαιέ ανέστησε τον γιο μιας γυναίκας από τη Σουνάμ. Αφού το έκανε αυτό, ο Ελισαιέ ενημέρωσε τη γυναίκα ότι θα επικρατούσε λιμός στη γη του Ισραήλ για επτά χρόνια. Της συνέστησε να πάρει την οικογένειά της και να πάει να ζήσει αλλού μέχρι να τελειώσει ο λιμός. Εκείνη το έκανε, αφήνοντας το σπίτι της στο Ισραήλ και εγκαθιστώντας στη γη των Φιλισταίων. Β' Βασιλείων 8:1,2

Στο τέλος των επτά ετών, η γυναίκα επέστρεψε στο Ισραήλ, μόνο για να διαπιστώσει ότι το σπίτι, η γη και τα υπάρχοντά της είχαν καταληφθεί από άλλους κατά την απουσία της. «Πήγε να προσφύγει στον βασιλιά για το σπίτι και τη γη της.» (Δ' Βασιλείων 8:3). Αν και το όνομα του βασιλιά δεν αναφέρεται, πιθανότατα επρόκειτο για τον βασιλιά Ιεχωράμ του Ισραήλ. Κατά θεία πρόνοια, ενώ η γυναίκα πλησίαζε τον βασιλιά, αυτός συνομιλούσε με τον Γεχάζι, τον υπηρέτη του Ελισαιέ. Ο Γεχάζι διηγούνταν στον

βασιλιά Ιεχωράμ όλα τα θαυμαστά θαύματα που είχε επιτελέσει ο Ελισαιέ. Καθώς ο Γεχάζι έλεγε στον βασιλιά πώς ο Ελισαιέ είχε αναστήσει τον γιο μιας γυναίκας από τη Σουνάμ, αυτή, μαζί με τον γιο της, πλησίασε την ομάδα για να ικετεύσει για το σπίτι και τη γη της. Με ενθουσιασμό, ο Γεχάζι αναφώνησε: «Κύριέ μου, βασιλιά, αυτή είναι η γυναίκα, και αυτός είναι ο γιος της, τον οποίο ο Ελισσαιέ ανέστησε.» Β' Βασιλέων 8:5

Μπορούμε μόνο να φανταστούμε την έκπληξη όλων των παρόντων — της γυναίκας, του γιου της, του υπηρέτη του Ελισαιέ και του βασιλιά — καθώς τα γεγονότα που είχαν συμβεί πριν από πολλά χρόνια ξετυλίγονταν μπροστά σε όλους τους. Ο Ελισαιέ δεν ήταν καν παρών σε αυτή τη συνάντηση, όμως ήταν αυτός που είχε εμπλακεί σε όλες τις εμπειρίες που τους είχαν φέρει μαζί μπροστά στον βασιλιά. Το βασικό μας εδάφιο αναφέρει ότι, όταν άκουσε όλα όσα είχαν συμβεί, ο βασιλιάς Ιεχωράμ διόρισε έναν ειδικό αξιωματούχο που θα φρόντιζε να αποκατασταθούν το σπίτι, η γη και τα υπάρχοντα της γυναίκας.

Το μάθημά μας είναι κάτι περισσότερο από μια απλή ιστορία με ευτυχισμένο τέλος. Απεικονίζει εύστοχα τις ευλογίες της ερχόμενης βασιλείας του Χριστού εδώ στη γη. Η προηγούμενη ανάσταση του γιου της γυναίκας υποδηλώνει τη στιγμή που θα λάβει χώρα η ανάσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ο Ιησούς μίλησε για αυτή την εποχή, όταν «όλοι όσοι είναι στα μνήματα θα ακούσουν τη φωνή του και θα βγουν έξω». Ιωάννης 5:28,29

Η επταετής πείνα στη γη του Ισραήλ απεικονίζει το γεγονός ότι ο άνθρωπος ζει, σε γενικές γραμμές, σε μια περίοδο πείνας αλήθειας και δικαιοσύνης, από

τότε που οι πρώτοι γονείς μας έπεσαν στην αμαρτία. Ακριβώς όπως η γυναίκα εγκατέλειψε το Ισραήλ για να κατοικήσει στη γη ενός από τους εχθρούς του Ισραήλ, έτσι και ο άνθρωπος, αποκομμένος από την εύνοια του Θεού από τότε που η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, έχει αναγκαστεί να ζει υπό την κυριαρχία του «άρχοντα αυτού του κόσμου», του Σατανά. Το ένδοξο τέλος της ιστορίας, στο οποίο αποκαταστάθηκαν το σπίτι, η γη και τα υπάρχοντα της γυναίκας, δείχνει ότι μόλις τελειώσει η πείνα της δικαιοσύνης σε αυτόν τον κόσμο, ο άνθρωπος θα ανακτήσει «αυτό που είχε χαθεί» κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται ως «αποκατάσταση όλων των πάντων». Λουκάς 19:10· Πράξεις 3:21

Ο Ιωσαφάτ προβαίνει σε δικαστικές μεταρρυθμίσεις

Κλειδί εδάφιο: «[Αυτός] είπε στους δικαστές: Προσέχετε τι κάνετε· διότι δεν κρίνετε για τον άνθρωπο, αλλά για τον Κύριο, ο οποίος είναι μαζί σας όταν απονέμετε δικαιοσύνη.»
Β' Χρονικών 19:6

Επιλεγμένα εδάφια:
Β' Χρονικών 19:4-11

Ο Ιωσαφάτ ήταν ένας από τους λίγους δίκαιους ηγέτες του βασιλείου της Ιουδαίας, που αποτελούσαν από δύο φυλές του Ισραήλ. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της βασιλείας του θέσπισε αρκετές μεταρρυθμίσεις σχετικά με τη δικαιοσύνη και την κρίση. Αυτά τα σημαντικά ζητήματα είχαν περιπέσει σε αταξία και διαφθορά υπό τις κακές βασιλείες των προηγούμενων βασιλέων. Γνώριζε ότι η αποκατάστασή τους ήταν κρίσιμη για τον στόχο του να φέρει τον λαό «πίσω στον Κύριο, τον Θεό των πατέρων τους». Β' Χρονικών 19:4

Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Ιωσαφάτ ήταν να «διορίσει δικαστές στη γη, σε όλες τις οχυρωμένες πόλεις της Ιουδαίας» (Β' Χρονικά 19:5). Εξίσου σημαντικό, όπως αναφέρεται στο Κεντρικό μας Εδάφιο, τους έδωσε οδηγίες να προσέχουν ιδιαίτερα να μην κρίνουν σύμφωνα με τα ανθρώπινα κριτήρια, αλλά να το κάνουν «για τον Κύριο», ο οποίος θα τους καθοδηγούσε στην κρίση. Συνέχισε τις οδηγίες του υπενθυμίζοντάς τους ότι δεν πρέπει να υπάρχει «μεροληψία» ή «λήψη δώρων», δηλαδή

δωροδοκίες, κατά την έκδοση των αποφάσεών τους. Αυτό θα θεωρούνταν «ανομία ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας». Β' Χρονικών 19:7

Υπάρχουν διδάγματα εδώ για τον λαό του Κυρίου σήμερα. Αν και δεν έχει έρθει ακόμη η ώρα της γενικής κρίσης των καρδιών των ανθρώπων ενώπιον του Κυρίου, είναι η ώρα για τους χριστιανούς να κρίνουν τη δική τους κατάσταση ενώπιον Του. Ο Απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει να «κρίνουμε τους εαυτούς μας», διορθώνοντας παράλληλα τη ζωή μας, ώστε να «μην κριθούμε» αυστηρά από τον Ουράνιο Πατέρα μας. (Α' Κορινθίους 11:31). Αυτή η «κρίση» του εαυτού μας περιλαμβάνει πολλά πράγματα: τις αποφάσεις μας κατά μήκος του στενού δρόμου, τον τρόπο με τον οποίο ξοδεύουμε τον χρόνο μας, πώς χρησιμοποιούμε τα μέσα που διαθέτουμε, το είδος του χαρακτήρα που αναπτύσσουμε, τον τρόπο με τον οποίο υπηρετούμε τον Κύριο, τις στάσεις και τις πράξεις μας απέναντι στους αδελφούς μας και την ανθρωπότητα γενικότερα, καθώς και όλες τις άλλες πτυχές της ζωής μας. Όπως ο βασιλιάς έδωσε οδηγίες στους δικαστές της εποχής του, έτσι και εμείς, όταν κρίνουμε τα παραπάνω θέματα, πρέπει να επιδιώκουμε να το κάνουμε σύμφωνα με το θέλημα και τον τρόπο του Θεού, και όχι του ανθρώπου. Πρέπει επίσης να κρίνουμε τα θέματα χωρίς να επιδιώκουμε την «επιείκεια» ή «δώρα» κοσμικού ή σαρκικού χαρακτήρα, που θα μπορούσαν να απομακρύνουν την κρίση μας από το πρότυπο της δικαιοσύνης του Θεού.

Ο Ιωσαφάτ ανέθεσε στους Λευίτες και στους ιερείς ένα ειδικό δικαστικό καθήκον, αυτό της απονομής δικαιοσύνης σε υποθέσεις διαφωνιών και

συγκρούσεων μεταξύ των ανθρώπων, καθώς και σε συγκεκριμένες παραβιάσεις του Νόμου. Αυτή ήταν μια ιδιαίτερα σοβαρή αποστολή, καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις θα συνεπαγόταν την επιβολή ποινών. Ακόμη και ζητήματα ζωής και θανάτου θα έπρεπε να αποφασίζονται κατά καιρούς. Υπό τέτοιες συνθήκες, η απονομή δίκαιης και αμερόληπτης κρίσης θα ήταν ζωτικής σημασίας. Ο βασιλιάς συμβούλεψε ειδικά αυτούς τους δικαστές να ενεργούν «με το φόβο του Κυρίου, με πιστότητα και με τέλεια καρδιά» (Β΄ Χρονικών 19:9). Επίσης τους ενθάρρυνε, λέγοντας: «Ενεργείτε με θάρρος, και ο Κύριος θα είναι μαζί με εκείνον που πράττει το καλό» (Β΄ Χρονικών 19:11).

Όπως αυτοί οι ειδικοί δικαστές, έτσι και εκείνοι από τον λαό του Κυρίου που σήμερα είναι πιστοί στην τρέχουσα κρίση των υποθέσεων της ζωής τους θα λάβουν ένα ειδικό προνόμιο και μεγάλη ευθύνη στην επόμενη εποχή. Μαζί με τον Χριστό, την κεφαλή τους, θα «κρίνουν τον κόσμο με δικαιοσύνη» κατά τη διάρκεια της χιλιετούς ημέρας κρίσης της βασιλείας του Χριστού. Πράξεις 17:31

«ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ»

«Τέλος, αδελφοί, όσα είναι αληθινά, όσα είναι έντιμα, όσα είναι δίκαια, όσα είναι αγνά, όσα είναι αξιαγάπητα, όσα έχουν καλή φήμη· αν υπάρχει κάποια αρετή και αν υπάρχει κάτι άξιο επαίνου, αυτά να συλλογίζεστε.»

Φιλιππησίους 4:8

Υπάρχουν πολλά στη Βίβλο που τονίζουν τη σημασία των σκέψεών μας και την ανάγκη να εξετάζουμε σωστά τον τρόπο σκέψης μας. Στο Βιβλίο των Παροιμιών, μας λέγεται ότι όπως «σκέφτεται ο άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι είναι» (Παροιμίες 23:7). Με άλλα λόγια, η ανάπτυξη του χαρακτήρα μας επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις σκέψεις στις οποίες επιτρέπουμε στον εαυτό μας να εστιάζει.

Οι Γραφές εξηγούν ότι «δεν υπάρχει κανένας δίκαιος, ούτε ένας», επειδή «όλοι αμάρτησαν και υστερούν της δόξης του Θεού» (Ρωμαίους 3:10, 23). Όλοι μας έχουμε κληρονομήσει την ατέλεια και την αμαρτία που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά λόγω της ανυπακοής του Αδάμ προς τον Θεό. Ο Απόστολος Παύλος δηλώνει: «Μέσω ενός ανθρώπου [του Αδάμ] η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος· και έτσι ο θάνατος επεκτάθηκε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν» (Ρωμαίους 5:12). Σήμερα, η ατέλειά μας μας επηρεάζει όχι μόνο σωματικά,

αλλά και διανοητικά, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου σκέψης μας.

Η σημερινή ουράνια κλήση

Σήμερα υπάρχει μια «ουράνια κλήση» που ο Θεός απευθύνει. Προσκαλεί τους ανθρώπους να Του δώσουν την καρδιά τους και να προσφέρουν εθελοντικά τον εαυτό τους ως ζωντανές θυσίες, που είναι άγιες, αποδεκτές και ευάρεστες στον Θεό. (Εβραίους 3:1· Παροιμίες 23:26· Ρωμαίους 12:1). Τους προτρέπει: «Μην συμμορφώνεστε με αυτόν τον κόσμο, αλλά να μεταμορφώνεστε με την ανανέωση του νου σας, ώστε να μπορείτε να διακρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού — το αγαθό, το ευάρεστο και το τέλει». Ρωμαίους 12:2

Συνειδητοποιώντας ότι είμαστε ατελείς και μέρος της αμαρτωλής ανθρωπίνης φυλής, ίσως αναρωτιόμαστε αν ο Θεός θα μπορούσε να δεχτεί την προσφορά του εαυτού μας προς Αυτόν. Ο Παύλος δηλώνει καθησυχαστικά: «Σκεφτείτε την κλήση σας. Δεν ήσασταν πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ούτε πολλοί ισχυροί, ούτε πολλοί ευγενείς. Αλλά ο Θεός εξέλεξε τα μωρά του κόσμου για να ντροπιάσει τους σοφούς, και ο Θεός εξέλεξε τα αδύναμα του κόσμου για να ντροπιάσει τα ισχυρά· και τα ταπεινά του κόσμου και τα περιφρονημένα εξέλεξε ο Θεός, ακόμη και αυτά που δεν είναι, για να καταργήσει αυτά που είναι, ώστε καμιά σάρκα να μην καυχηθεί ενώπιον του Θεού». Α' Κορινθίους 1:26-29

Ο Κύριος δεν επιβάλλει τιμωρίες ή άλλες κρίσεις σε όσους δεν ακούν ή δεν ανταποκρίνονται στην ουράνια κλήση αυτή τη στιγμή. Αυτοί θα έχουν την ευκαιρία, στη βασιλεία που θα έρθει σύντομα πάνω στη γη, να «μάθουν τη δικαιοσύνη». Ησαΐας 26:9

Εστιάζοντας τις σκέψεις μας

Ο Θεός εργάζεται τώρα με τα μελλοντικά μέλη του «μικρού ποιμνίου», εκείνους που έχουν ανταποκριθεί στην ουράνια κλήση. Απευθύνεται στην καρδιά τους και δεν αναγκάζει κανέναν να κάνει το θέλημά Του. Ο Απόστολος Παύλος γράφει: «Ο Θεός είναι αυτός που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε σύμφωνα με την ευαρέστησή του». Φιλιππησίους 2:13

Ένα σημαντικό μέρος αυτού του έργου, για το οποίο ο καθένας μας είναι ατομικά υπεύθυνος, είναι η σωστή εστίαση των σκέψεών μας. Δεν πρέπει να αγνοούμε τις σκέψεις στις οποίες εστιάζουμε, αλλά αντίθετα πρέπει να μάθουμε να πειθαρχούμε και να τροφοδοτούμε τις σκέψεις μας με την αγνή και υγιεινή πνευματική τροφή που βρίσκεται στον Λόγο του Θεού. (Ψαλμός 1:1-3· 119:11-18, 103-105). Ο Κύριος μας γνωρίζει, όχι μόνο από τα λόγια και τις πράξεις μας, αλλά και από τις σκέψεις μας. (Ψαλμός 94:11· 139:2). Οι άγιες σκέψεις θα μας οδηγήσουν να έχουμε άγια λόγια και δίκαιη συμπεριφορά που θα είναι ευάρεστα στον Ουράνιο Πατέρα μας. Επιπλέον, όσο περισσότερα αφιερώνουμε τα «έργα μας στον Κύριο», τόσο περισσότερα οι σκέψεις μας θα εδραιώνονται σωστά. Παροιμίες 16:3

Ο σοφός βασιλιάς Σολομώντας έγραψε: «Φύλαξε την καρδιά σου με κάθε επιμέλεια· διότι από αυτήν προέρχονται οι πηγές της ζωής.» (Παροιμίες 4:23). Σε όλες τις Γραφές η καρδιά χρησιμοποιείται για να συμβολίζει τη θέλησή μας, τις προθέσεις και τα κίνητρά μας. Αυτά, που διέπουν όλες τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας, πρέπει να διατηρούνται συνεχώς αληθινά και επικεντρωμένα στον Θεό. Αν

και η θέλησή μας είναι η κυρίαρχη δύναμη μέσα μας, υπόκειται επίσης σε επιρροές. Αν οι σκέψεις μας γίνουν ακάθαρτες, άδικες ή ανίερες, η δύναμη της θέλησής μας εξασθενεί. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να ακολουθούμε τις νουθεσίες των Γραφών όσον αφορά το χαρακτήρα των σκέψεων που επιτρέπουμε στον εαυτό μας να κάνει.

Ο Λόγος του Θεού, που ενεργεί στις καρδιές και τα μυαλά μας, πρέπει να μας οδηγεί να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας. Κάθε σκέψη στην οποία εστιάζουμε θα επηρεάσει τα λόγια και τη συμπεριφορά μας. Συνεπώς, ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει να κάνουμε τις σκέψεις μας αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής, φροντίδας και επαγρύπνησης· και τονίζει την ανάγκη να «αιχμαλωτίζουμε κάθε σκέψη, ώστε να υπακούει στον Χριστό». Β' Κορινθίους 10:5

Η σημασία μιας ορθής καρδιάς

Είναι εξαιρετικά σημαντικό για εμάς να καλλιεργήσουμε μια καρδιά που είναι ευάρεστη στον Θεό. Στην Ομιλία του στην Όρος, ο Ιησούς έδωσε ένα μάθημα για τη σημασία της καλλιέργειας μιας καλής καρδιάς. Είπε: «Ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει το καλό· και ο κακός άνθρωπος από τον κακό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει το κακό· διότι από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα του.» (Λουκάς 6:43-45). Η καρδιά μας, η κατευθυντήρια αρχή του νου και των σκέψεών μας, είναι αντιπροσωπευτική του χαρακτήρα μας· και το στόμα μας και τα λόγια μας είναι οι εξωτερικές εκφράσεις αυτού του χαρακτήρα.

Οι οπαδοί του Κυρίου που ανανεώνουν, εξαγνίζουν και καθαρίζουν τις καρδιές τους αναφέρονται ως

«εκείνοι που είναι αγιασμένοι εν Χριστώ Ιησού, καλεσμένοι να γίνουν άγιοι», και στην «κοινωνία του Υιού Του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας» (Α' Κορινθίους 1:2,9). Αφού έχουμε ξεκινήσει το έργο της μεταμόρφωσης της καρδιάς μας για να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου, είναι ζωτικής σημασίας να εξετάζουμε καθημερινά κάθε μας σκέψη, λόγο και πράξη.

Ξεχνώντας τα πράγματα που μένουν πίσω

Νωρίτερα στην επιστολή του προς τους αδελφούς της Φιλιππίας, ο Παύλος, μιλώντας για τον εαυτό του, μας δίνει ένα πολύτιμο παράδειγμα προς μίμηση, λέγοντας: «Όχι ότι το έχω ήδη λάβει ή ότι έχω ήδη τελειοποιηθεί· αλλά συνεχίζω να προχωρώ. ... Ένα πράγμα κάνω: ξεχνώντας αυτά που είναι πίσω και επεκτεινόμενος προς αυτά που είναι μπροστά, προχωρώ προς τον στόχο για το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιππησίους 3:12-14). Ο Παύλος μας λέει να ξεχνάμε τα πράγματα που βρίσκονται πίσω μας, συμπεριλαμβανομένων των παλαιών γήινων φιλοδοξιών και ελπίδων μας. Ας εφαρμόσουμε προσωπικά αυτές τις δηλώσεις στον εαυτό μας και «ας έχουμε τέτοια διάθεση». Φιλιππησίους 3:15

Ο Ιησούς επίσης έδωσε ένα σημαντικό μάθημα σχετικά με τον κίνδυνο του να «κοιτάζουμε πίσω» στα παλιά πράγματα. Αυτό συνέβη όταν είπε στους μαθητές Του: «Ακολουθήστε με». Αρκετοί απάντησαν με λιγότερο από ενθουσιώδη τρόπο, στο οποίο ο Ιησούς απάντησε: «Κανείς, που βάζει το χέρι του στο αλέτρι και κοιτάξει πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού». Λουκάς 9:62

Το να βάζει κανείς το «χέρι του στο αλέτρι» ήταν μια έκφραση που σήμαινε την ανάληψη ενός συγκεκριμένου έργου. Όταν κάποιος οργώνει κυριολεκτικά ένα χωράφι, είναι ζωτικής σημασίας να μην κοιτάζει πίσω, αλλιώς το όργωμα θα καταλήξει γρήγορα σε καταστροφή. Εδώ ο Ιησούς χρησιμοποιεί την έκφραση του να κοιτάζει κανείς πίσω για να υποδείξει τον κίνδυνο που ενέχει η επιθυμία ή η λαχτάρα για οποιοδήποτε από τα πράγματα που οι οπαδοί Του είχαν ήδη δεσμευτεί να αφήσουν πίσω τους για να Τον ακολουθήσουν.

Πριν ο Θεός καταστρέψει την πόλη των Σοδόμων, έστειλε έναν άγγελο να ενημερώσει τον Λωτ και την οικογένειά του. Ο άγγελος τους είπε: «Φύγετε για να σωθείτε· μην κοιτάξετε πίσω σας, ... αλλιώς θα καταστραφείτε». (Γένεση 19:12-17). Το επόμενο πρωί, καθώς ανέτελλε ο ήλιος, ο Κύριος κατέστρεψε την πόλη των Σοδόμων, αλλά η γυναίκα του Λωτ δεν υπάκουσε στο μήνυμα του αγγέλου· κοίταξε πίσω και πέθανε. (Γένεση 19:23-26). Ο Λωτ και η οικογένειά του δεν κατηγορήθηκαν ότι συμμετείχαν στις κακές πρακτικές των Σοδομιτών. Το σφάλμα της γυναίκας του ήταν ότι κοίταξε πίσω. Εδώ η λέξη «κοίταξε» είναι μετάφραση μιας εβραϊκής λέξης που σημαίνει να κοιτάζει κανείς με ευχαρίστηση, εύνοια ή φροντίδα.

Ο Ιησούς προειδοποίησε τους οπαδούς Του: «Θυμηθείτε τη γυναίκα του Λωτ» (Λουκάς 17:32). Με άλλα λόγια, πρέπει να στρέφουμε τις επιθυμίες και τους στόχους μας προς τα ουράνια και όχι προς τα γήινα. Σχετικά με αυτό, ο Παύλος έγραψε: «Στρέψτε τη σκέψη σας στα άνω, όχι στα επίγεια. Διότι είστε νεκροί, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό στον Θεό» (Κολοσσαείς 3:2,3). Αν είμαστε

πιστοί μέχρι θανάτου, «θα χορτάσουμε», όταν ξυπνήσουμε στην ένδοξη πρώτη ανάσταση. (Ψαλμός 17:15· Αποκάλυψη 20:6). Ας μην κοιτάζουμε λοιπόν πίσω στους παλιούς γήινους στόχους ή φιλοδοξίες μας, αλλά ας «τείνουμε προς τα εμπρός», προς τα ουράνια πράγματα. Φιλιππησίους 3:13

Σκέψεις που καθοδηγούνται από την προσευχή

Η αναγκαιότητα της προσευχής ως οδηγού για τις σκέψεις μας τονίζεται επίσης από τον Απόστολο Παύλο. (Φιλιππησίους 4:6). Αν ζούμε σε στενή κοινωνία με τον Ουράνιο Πατέρα μας, θα πρέπει να είμαστε τόσο ευγνώμονες για τις ευεργεσίες και τις ευλογίες Του που ήδη απολαμβάνουμε, ώστε να μην επιθυμούμε να ζητήσουμε μεγαλύτερες ευλογίες. Αντίθετα, θα πρέπει να επιθυμούμε απλώς να ευχαριστούμε, συνειδητοποιώντας ότι έχουμε ήδη λάβει από τα χέρια του Κυρίου όχι μόνο περισσότερα από όσα αξίζαμε, αλλά και περισσότερα από όσα θα μπορούσαμε να ζητήσουμε ή να σκεφτούμε. Εφεσίους 3:20

Έτσι, τα αιτήματά μας θα πρέπει να αφορούν όλο και περισσότερο τη χάρη, τη σοφία, τις ευκαιρίες για να υπηρετούμε τον Κύριο και τους αδελφούς, καθώς και τη βοήθεια στην ανάπτυξη του χαρακτήρα μας κατά την ομοιότητα του αγαπημένου Υιού του Θεού. Με τέτοιες σκέψεις, μπορούμε να εμπιστευόμαστε πλήρως ότι η υποσχθείσα «ειρήνη του Θεού, η οποία υπερβαίνει κάθε νόηση, θα φυλάξει τις καρδιές μας και... τις σκέψεις μας εν Χριστώ Ιησού». (Φιλιππησίους 4:7). Όσο περισσότερο η «ειρήνη του Θεού» κατοικεί στην καρδιά μας, τόσο περισσότερο

θα βοηθούμαστε να κρατάμε μακριά από το μυαλό μας την ανησυχία και την αναταραχή του κόσμου. Ακόμη και όταν περιβαλλόμαστε από δύσκολες συνθήκες, θα έχουμε μια ειρήνη που στηρίζεται στην ανώτερη σοφία και δύναμη του Θεού.

Εξετάζοντας τις σκέψεις μας

Με την «ειρήνη του Θεού» να κυριαρχεί στις καρδιές μας, πρέπει στη συνέχεια να εξετάζουμε όλες τις σκέψεις μας. Πόσο εύκολο είναι να αφήσουμε τον πεπτωκό, ατελή, φυσικό νου μας να επιβληθεί. Όταν συμβαίνει αυτό, μπορεί γρήγορα να επιτρέψει σε σκέψεις φθόνου, αδιάκριτης ανάμειξης, κακολογίας, κακίας, διαμάχης, υπερηφάνειας ή ματαιοδοξίας να εισέλθουν στο μυαλό μας, απορροφώντας τον χρόνο και την προσοχή μας. Όλες αυτές πρέπει να αποκρούονται συνεχώς. Αντίθετα, πρέπει να προσκαλούμε στο μυαλό μας δίκαιες και αγνές σκέψεις. Αν αυτές γεμίσουν το μυαλό μας, θα εμποδίσουν αποτελεσματικά την επανείσοδο των κακών σκέψεων. Ψαλμός 63:5-7· 143:5

Όπως παρέχουμε κυριολεκτική τροφή στο φυσικό μας σώμα για να διατηρήσουμε την υγεία του, έτσι πρέπει να δίνουμε στις σκέψεις μας πνευματική τροφή, για να κατευθύνουμε το μυαλό μας προς μια σωστή και υγιή κατεύθυνση. Αυτή η πνευματική τροφή είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη μιας καρδιάς και ενός χαρακτήρα που θα είναι ευάρεστοι στον Κύριο.

Είναι αλήθεια;

Στο κείμενο-θέμα μας από την Επιστολή προς Φιλιππησίους 4:8, ο Παύλος εξηγεί πώς πρέπει να εξετάζουμε και να κρίνουμε τις σκέψεις μας. Ξεκινά

λέγοντας: «Τέλος, αδελφοί, ό,τι είναι αληθινό». Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να θέτουμε στον εαυτό μας σχετικά με μια σκέψη που ενδεχομένως να τρέφουμε είναι: «Είναι αλήθεια αυτό;» Η αγάπη για την αλήθεια είναι το ίδιο το θεμέλιο μιας δίκαιης ζωής. Αν δείχνουμε ανοχή σε ψεύδη ή υπερβολές, ή αν επιμένουμε σε αυτά, μολύνουμε αντίστοιχα την καρδιά μας. Αντίθετα, αν έχουμε «περιζωσμένους τους γοφούς μας με την αλήθεια», η καρδιά και ο νους μας θα είναι έτοιμοι να προσφέρουν αποδεκτή υπηρεσία στον Θεό. Εφεσίους 6:14

Ο λαός του Κυρίου πρέπει να είναι τόσο σύμφωνος με τη δικαιοσύνη, ώστε οτιδήποτε ψευδές ή αναληθές σε λόγο, σκέψη ή πράξη να μας προσβάλλει και να μας προκαλεί πόνο. Η ειλικρίνεια, λοιπόν, πρέπει να είναι το πρώτο κριτήριο που εφαρμόζουμε σε κάθε θέμα, προτού επιτρέψουμε στον εαυτό μας να το αναλύει στο μυαλό μας. Δεν πρέπει να σπαταλάμε το χρόνο και την προσοχή μας κυνηγώντας φανταστικά θέματα, λάθη, μυθοπλασίες ή φήμες. Αυτό είναι άχρηστο και μπορεί να προκαλέσει μεγάλη βλάβη τόσο στους άλλους όσο και σε εμάς.

Το να έχουμε ειλικρινείς σκέψεις ισχύει γενικά για όλα τα πράγματα της ζωής. Θα προάγει την αγάπη για το σωστό και το αληθινό, καθώς και μια εσωτερική αντίθεση σε ό,τι είναι αλλοιωμένο. Αυτή η αρχή ισχύει ιδιαίτερα για την πνευματική μας τροφή — δηλαδή, για αυτά που πιστεύουμε. Σε αυτό το πλαίσιο, το πρώτο μας ερώτημα πρέπει να είναι: είναι αυτή μια πίστη θεμελιωμένη στον Λόγο του Θεού, ή είναι σε κάποιο βαθμό μολυσμένη από «παραδόσεις» ανθρώπων, που αποσκοπούν στο να «ακυρώσουν τον λόγο του Θεού»; Μάρκος 7:13

Ο ψαλμωδός, αναφερόμενος στον Θεό, έγραψε: «Επιθυμείς αλήθεια στα εσώτερα», δηλαδή ειλικρίνεια καρδιάς. (Ψαλμός 51:6). Ας καλλιεργήσουμε την αγάπη για την αλήθεια, με κάθε κόστος. Ας αφιερώσουμε χρόνο για να επαληθεύσουμε, με τη Βίβλο, ό,τι αποδεχόμαστε ως γεγονός. Ο ψαλμωδός μας λέει επίσης ότι η «αλήθεια του Θεού θα είναι η ασπίδα και η θωράκισή σου». Ψαλμός 91:4

Είναι ειλικρινές;

Στο κείμενο του θέματος μας, ο Παύλος αναφέρει ένα δεύτερο κριτήριο για τις σκέψεις μας: «Ό,τι είναι έντιμο [αξιосέβαστο ή τιμητικό]». Πρέπει να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας καθώς εμφανίζονται και να αρνούμαστε να επιμένουμε σε εκείνες που είναι ανέντιμες για τα μέλη του σώματος του Χριστού να τις φιλοξενούν. Μπορεί να υπάρχουν πράγματα που είναι αληθινά αλλά δεν είναι έντιμα, και η αλήθεια τους δεν πρέπει να τους δίνει θέση στο μυαλό μας αν δεν αντέχουν σε αυτή τη δεύτερη δοκιμασία. Για παράδειγμα, στις καθημερινές ειδήσεις αναφέρονται πολλά εγκλήματα που είναι αληθινά και συχνά παρουσιάζονται με γραφικές λεπτομέρειες. Ωστόσο, δεν πρέπει να επιτρέψουμε στις σκέψεις μας να εμμένουν και να αναλύουν όλες αυτές τις λεπτομέρειες.

Αντίθετα, ας στρέψουμε το μυαλό μας στις υποσχέσεις ότι στη βασιλεία «δεν θα βλάψουν ούτε θα καταστρέψουν σε ολόκληρο το άγιο βουνό Μου», ή στη βασιλεία, και ότι «ο Θεός θα σκουπίσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους· και δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε θλίψη, ούτε κλάμα, ούτε θα υπάρχει πλέον πόνος· διότι τα προηγούμενα πράγματα

έχουν παρέλθει». (Ησαΐας 11:9· Αποκάλυψη 21:1-5). Πόσο πιο ένδοξες είναι αυτές οι σκέψεις από τον Άγιο Λόγο του Θεού.

Είναι δίκαιες;

Η τρίτη κατηγορία σκέψεων που ο Παύλος μας προτρέπει να έχουμε είναι: «Ό,τι είναι δίκαιο», ή ισότιμο. Ορισμένες σκέψεις μπορεί να είναι αληθινές και ειλικρινείς όσον αφορά τις αρχές, και όμως να μην είναι δίκαιες ή ισότιμες απέναντι στους άλλους. Για παράδειγμα, κάποιος μπορεί να μας πει κάτι για έναν τρίτο που είναι αληθινό και μάλιστα εκφράζεται με έντιμο τρόπο. Ωστόσο, μπορεί να αντανακλά άδικα, άνισα, εις βάρος του τρίτου. Αν είναι έτσι, δεν πρέπει να επιμένουμε σε αυτή τη σκέψη, ούτε να την επαναλαμβάνουμε σε κάποιον άλλο. Αντίθετα, πρέπει να την απορρίψουμε αμέσως εφαρμόζοντας την εντολή: «Η αγάπη δεν κάνει κακό στον πλησίον· επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». Ρωμαίους 13:10

Είναι αγνό;

Η επόμενη κατηγορία σκέψεων που ο Παύλος μας συμβουλεύει να έχουμε είναι «ό,τι είναι αγνό», δηλαδή, αγνό, καθαρό. Πολλά πράγματα μπορεί να είναι αληθινά ή δίκαια, αλλά να μην είναι αγνά στην πρόθεσή τους. Τέτοιες σκέψεις απαγορεύονται αυστηρά σύμφωνα με αυτόν τον εμπνευσμένο κανόνα.

Για παράδειγμα, μια σκέψη πρέπει να θεωρείται ακάθαρτη αν περιέχει εγωισμό ή υπερηφάνεια, ή αν εκδηλώνεται φθόνος, ζήλια ή κακία, ανεξάρτητα από το αν είναι αληθινή, ειλικρινής και δίκαιη. Αν επιτρέψουμε στον εαυτό μας να παραμένει σε

τέτοιες ακάθαρτες σκέψεις, τόσο περισσότερο θα κυριαρχούν στην καρδιά μας και θα επηρεάζουν αρνητικά την κρίση μας για τα πράγματα.

Για να προσδιορίσουμε αν μια σκέψη είναι αγνή ή όχι, πρέπει να την αξιολογήσουμε με βάση τον Λόγο του Θεού και τις αρχές που διδάσκονται σε αυτόν. Στις Γραφές αναφέρεται επανειλημμένα ότι η σοφία, τα λόγια και οι εντολές του Θεού είναι αγνές. Ψαλμός 12:6· 19:8· 119:140· Παροιμίες 30:5· Ιάκωβος 3:17

Οι αγνές, ιερές σκέψεις θα γεννήσουν μέσα μας ιερά λόγια και θα συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη δίκαιης συμπεριφοράς. Από την άλλη πλευρά, αν επιτρέψουμε στις σκέψεις μας να είναι ακάθαρτες ή ανίερες, η ικανότητά μας να μιλάμε και να ενεργούμε σωστά θα αποδυναμωθεί. Πρέπει να προσπαθούμε να υποτάξουμε τις σκέψεις μας και να τις εκπαιδεύσουμε σύμφωνα με τις αρχές που θα μας μεταμορφώσουν όλο και περισσότερο στην ομοιότητα του ένδοξου χαρακτήρα του Κυρίου μας. Α' Κορινθίους 9:27· Ρωμαίους 12:2

Είναι ευάρεστο;

Ο Παύλος συνεχίζει: «Ό,τι είναι ευάρεστο». Μήπως αυτό που σκεφτόμαστε προάγει τη θεία αρετή της αγάπης; Οι σκέψεις μας πρέπει να δίνουν προτεραιότητα σε ό,τι είναι ευάρεστο και αξιαγάπητο, κάτι που θα μας ανυψώσει πνευματικά. Όσο περισσότερο οι σκέψεις μας επικεντρώνονται στις ευγενείς ζωές των προσώπων που αναφέρονται στη Βίβλο και στις ευγενείς προσπάθειες των ανθρώπων γύρω μας, τόσο περισσότερο θα γινόμαστε όμοιοι με τον Θεό. Το υπέρτατο παράδειγμα μιας «ευχάριστης» και ευγενούς ζωής είναι αυτό του Κυρίου μας Ιησού. Είναι ο

«αγαπημένος μας, ... ο εξέχων ανάμεσα σε δέκα χιλιάδες. ... Είναι όλος επιθυμητός» (Ώσμα Ασμάτων 5:10-16). Εστιάζοντας αυστηρά και πλήρως τις σκέψεις μας σε θέματα που είναι «επιθυμητά», θα γίνουμε πιο πιστό αντίγραφο του Ιησού.

Είναι καλής φήμης;

Ο Παύλος συνεχίζει να εξετάζει τις σκέψεις μας, λέγοντας: «Ό,τι είναι καλής φήμης». «Καλή φήμη» σημαίνει ότι κάποιος έχει καλή φήμη ή είναι αξιόπιστος. Στο ενδέκατο κεφάλαιο της Επιστολής προς Εβραίους, οι ζωές των πιστών ανδρών και γυναικών που έζησαν την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης περιγράφονται ως ζωές ανθρώπων που απέκτησαν «καλή φήμη». (Εβραίους 11:2,39). Επαινέθηκαν, όχι επειδή είχαν τέλεια έργα, αλλά για την πίστη τους στον Θεό και στις υποσχέσεις Του, η οποία αποδείχθηκε από τα έργα τους. Η βιβλική καταγραφή των εμπειριών και της πίστης τους πρέπει να αποτελεί μια συνεχή πηγή πάνω στην οποία να επικεντρώνονται οι σκέψεις μας.

Μια «καλή φήμη» συνάδει με το μήνυμα του Ευαγγελίου. Το Ευαγγέλιο είναι «καλά νέα», «ευαγγέλιο μεγάλης χαράς» (Λουκάς 2:10). Ο προφήτης Ησαΐας, μιλώντας προφητικά για τους οπαδούς του Κυρίου κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του ευαγγελίου, έγραψε: «Ω Σιών, που φέρνεις ευαγγέλιο [εβραϊκά: να ανακοινώνεις χαρμόσυνα νέα]». (Ησαΐας 40:9). Τα «καλά νέα» της βασιλείας που θα έρθει σύντομα για την ευλογία ολόκληρης της ανθρωπότητας θα πρέπει να αποτελούν σημαντικό μέρος των σκέψεων στις οποίες εστιάζουμε και όσων μοιραζόμαστε με τους άλλους. Ματθαίος 6:10· 24:14

Υπάρχει κάποια αρετή ή έπαινος;

Ο Παύλος ολοκληρώνει το κείμενο του θέματος μας προειδοποιώντας μας: «Αν υπάρχει κάποια αρετή, και αν υπάρχει κάποιος έπαινος, σκεφτείτε αυτά τα πράγματα». Η λέξη «αρετή» υποδηλώνει ηθική καλοσύνη ή αριστεία. Πρέπει να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας και να επικεντρωνόμαστε μόνο σε εκείνες που είναι ενάρετες και αξιέπαινες ενώπιον του Θεού. Αυτό σημαίνει πολύ περισσότερα από την απλή αποχή από ψευδείς, ανέντιμες, άδικες ή ακάθαρτες σκέψεις.

Ο ψαλμωδός περιγράφει αυτόν που έχει καλλιεργήσει αυτό το ενάρετο, ανώτερο πρότυπο ως «αυτόν που ζει με ακεραιότητα, που πράττει δίκαια έργα και που λέει την αλήθεια στον εαυτό του. Αυτόν που δεν συκοφαντεί με τη γλώσσα του, που δεν κάνει κακό στον πλησίον του και που δεν καταστρέφει τη φήμη του φίλου του. ... που τηρεί τον λόγο του ακόμα και όταν αυτό πονάει και δεν αλλάζει». (Ψαλμός 15:1-5). Ο Απόστολος Πέτρος μας υπενθυμίζει ότι έχουμε κληθεί στη «δόξα και την αρετή» και ότι «με κάθε επιμέλεια, προσθέστε στην πίστη σας την αρετή». Β' Πέτρου 1:3,5

Το πρότυπό μας και ο στόχος μας

Δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα επιτύχουμε τον τέλειο έλεγχο των σκέψεών μας σε αυτή τη ζωή, αλλά μπορούμε να το κάνουμε αυτό πρότυπο και διαρκή στόχο μας. Στο βαθμό που έχουμε αυτό το πρότυπο κατά νου και προσπαθούμε καθημερινά να ανταποκριθούμε σε αυτό, στον ίδιο βαθμό θα βρούμε τον εαυτό μας ενισχυμένο στο νου, σημειώνοντας πρόοδο στο να «υποτάσσουμε κάθε

σκέψη στην υπακοή [συμμόρφωση και υποταγή] του Χριστού». Β' Κορινθίους 10:5

Η υποταγή μας στον Θεό και στον Χριστό είναι μια πρόθυμη υποταγή, εμπνευσμένη από την αγάπη, την ευγνωμοσύνη, την εμπιστοσύνη και την πίστη μας στην ανώτερη σοφία τους. Η κύρια χαρά μας πρέπει να είναι το να μαθαίνουμε και να πράττουμε το θέλημα του Θεού. Είναι κάτι πολύ περισσότερο από το να ακολουθούμε απλώς ένα καθορισμένο σύνολο κανόνων, όπως «Πρέπει» και «Δεν πρέπει». Είναι η προσπάθεια να βλέπουμε τα πράγματα από τη σκοπιά του Θεού, να εφαρμόζουμε προσωπικά τις αρχές του Θεού και να αγαπάμε τον Θεό υπέρτατα. (Μάρκος 12:30). Η πίστη της καρδιάς στον Θεό απαιτεί προσπάθεια. Αυτό πρέπει να είναι το πρώτο και διαρκές καθήκον μας.

Ακόμη και οι πιο αφοσιωμένοι από τον λαό του Κυρίου, οι πιο ώριμοι στον χαρακτήρα, θα χρειαστούν την αξία της δικαιοσύνης του Χριστού να τους καταλογιστεί, μέχρι να τελειοποιηθούν στην πρώτη ανάσταση. Μόνο στο νου μας, στη θέλησή μας, τα «παλιά πράγματα» έχουν αρχίσει να παρέρχονται και «όλα έχουν γίνει καινούργια». (Β' Κορινθίους 5:17). Αυτή η μεγάλη αλλαγή θα ολοκληρωθεί πλήρως μόνο όταν «το θνητό αυτό ντυθεί αθανασία», όταν αυτό το φθαρτό αναστηθεί σε αφθαρσία — αναστηθεί σε δόξα, σε δύναμη, ως θεϊκό, πνευματικό ον. Α' Κορινθίους 15:53,54

Εν τω μεταξύ, για να κριθούμε άξιοι «δόξας και τιμής και αθανασίας», πρέπει να επιδείξουμε την προθυμία του νου μας και την ειλικρινή επιθυμία μας να γίνουμε ό,τι ο Κύριος θέλει να είμαστε. (Ρωμαίους 2:7). Με κανέναν τρόπο αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί καλύτερα στον Κύριο και σε εμάς, ούτε

να αποδειχθεί χρήσιμο για τους άλλους, παρά με την αυστηρή επαγρύπνηση πάνω σε όλες τις σκέψεις μας. Ας είναι αυτό το καθημερινό μας αντικείμενο περισυλλογής.